

vendigt at skabe den her foreslaaede Udvidelse længere ude paa Linien mellem Hellerup og Klampenborg. Det er saa heldigt, at Forarbejderne her er saa vidt fremme, at dette Arbejde kan sættes i Gang meget hurtigt, efter at Lovforslaget er vedtaget. Jeg skal derfor paa Flertallets Vegne meget bede om, at man vil fremme dette Lovforslag i indeværende Rigsdagssamling, saaledes at dette Arbejde, som er lige at gaa til, kan komme i Gang saa hurtigt som muligt. Forholdene er jo saaledes, at det kan ventes, at adskillige Fabriksvirksomheder og andre Virksomheder i København og dens Nærhed vil blive eller allerede er standset, og der vil blive en meget følelig Arbejdsløshed, hvis den ikke imødegaas ved Gennemførelsen af den Slags Anlæg, som der her er Tale om. Da der her er et ret betydeligt Arbejde, som en Mængde Mennesker, der ikke har nogen speciel Uddannelse, kan kaste sig over og faa Fortjeneste ved, opnaar man den store Fordel, at disse Mennesker kan sættes i Arbejde, saa at de kan fortjene deres Udkomme i Stedet for at faa det i Form af Understøttelse. Dette taler formentligt saa stærkt for dette Lovforslags Fremme, at det egentlig ikke behøvede nogen anden anbefaling.

Der er, som sagt, ikke opnaaet Enighed, idet Venstres Medlemmer af Udvalget ikke har kunnet tiltræde Lovforslaget; de erkender ganske vist, at der er et Grundlag til Stede for Gennemførelsen, som de gerne vil arbejde videre paa, men de mener, at der har været for lidt Tid, og at det hele ikke er afklaret, saaledes som de kunde ønske det. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa den Betænkning, de Herrer har afgivet, forinden jeg har hørt Ordføreren for Venstre udtale sig, jeg forbeholder mig derefter at komme tilbage dertil, men jeg regner med, at Forholdene er af den Karakter, at der paa det nuværende Tidspunkt af Rigsdagssamlingen ikke er Grund til at føre meget lange Forhandlinger om disse Spørgsmaal, og det haaber jeg heller ikke skal blive Resultatet. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale Tinget at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af Regeringen.

Thomas Larsen: Den indirekte Opfordring, som den ærede Ordfører (J. Andersen) rettede til mig om ikke at forlænge Forhandlingerne, skal jeg følge, idet heller ikke jeg finder, at der er Grund til paa dette Tidspunkt af Rigsdagssamlingen at fordybe sig i lange Betragtninger med

Hensyn til de foreliggende Spørgsmaal. Den ærede Ordfører udtalte, at der ikke var fuld Overensstemmelse i Udvalget, og det er jo rigtigt. Mindretallet mener nemlig, som det ogsaa er udtrykt i Mindretallets Betænkning, at dette Lovforslag er i høj Grad ufærdigt og alt for lidt afklaret, og at Lovforslaget er fremsat paa et meget ubelejligt Tidspunkt. Det staar saaledes for mig af flere forskellige Grunde. For det første havde jeg tænkt mig, at Københavns Centralbanegaard skulde have været fuldstændig færdig — jeg tænker herved særlig paa Boulevardbanestationerne, Frederiksborggades Station og Stationen ved Abborreparken — og i fuld Drift, forinden der kom til at foreligge nye omfattende Lovforslag om en Forbedring af Trafikforholdene her i København, saaledes at man kunde have vundet nogle Erfaringer gennem den fuldstændige Drift af Københavns nye Personbanegaard. Men dernæst forekommer Lovforslaget mig som allerede nævnt for lidt oplyst, der er forskellige Forhold, som jeg mener absolut burde belyses, hvis man skulde gaa til at gennemføre det. For saa vidt forekommer det mig altsaa, at Lovforslaget er forelagt for tidligt, medens det paa den anden Side er fremsat paa et saa sent Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, at de Oplysninger, som jeg mener tiltrænges, ikke en Gang kan fremskaffes. Mindretallet har peget paa dette Forhold i den Betænkning, som vi har afgivet, og navnlig henpeget paa den Omstændighed, som ogsaa den ærede Ordfører nævnte, at der ikke mellem Ministeriet paa den ene Side og Frederiksberg og Københavns Kommuner paa den anden er opnaaet en Overenskomst angaaende det Tilskud, som disse Kommuner skal udrede.

Men desuden forekommer det os, at Lovforslaget er uden nogen virkelig Plan. Der foreslaas en ydre Godsbanelinie, men Spørgsmaalet om den indre Linie med Persontrafikken fra Frederiksberg til Nørrebro Station og den paatænkte Løftebane lades ude af Betragtning. Man lader staa hen, om en saadan senere Plan kan gennemføres eller ej. Dette forekommer Mindretallet i høj Grad uheldigt, saa meget mere som der muligvis kunde træffes en saadan Ordning, at en Forbedring af den indre Linie ikke en Gang behøvedes. Hvis man f. Eks. tænker sig, hvad der ogsaa er henpeget paa i Mindretallets Betænkning, at den Retningslinie, som er opstillet i Lovforslaget, ændres noget, saaledes at man flyttede Ringbanen noget nærmere ind til Frederiksberg Station og flyttede denne